

— Никога.

— Съ кого се събирате въ града по-често?

— Има 2 – 3 години врѣме съмъ билъ болѣнъ, а лѣтно врѣме правихъ двѣ здания и отъ заранъ до вечеръ си глѣдахъ работата.

— Кой те е лѣкувалъ?

— Д-ръ Молловъ и д-ръ Хакановъ прѣзъ 1889 год. прѣзъ врѣме на инфлуенцата.

— А съ Петко Каравеловъ познавате ли се?

— Познаваме се.

— Съ Трайка Китанчева?

— Познавамъ се отъ 10 години, може би.

— Може да се познавате когато е билъ учителъ въ гимназията.

— Да, отъ тогава го знаа, още и когато бѣше депутатъ въ Нар. Събрание, а у дома ми не е дохождалъ, нито пакъ азъ съмъ отивалъ у него.

— Тома Георгиевъ дохождалъ ли е у васъ?

— Не помня такова нѣщо, но мисли, че г-нъ Каравеловъ е дохождалъ.

— Подсждимъ Тома Георгиевъ! Ходили ли сте нѣкога у домътъ на г-на Ножарова?

Подсжд. Т. Георгиевъ: Прѣзъ 1888 година на Дмитровъ день съмъ ходилъ.

Защит. Марковъ: Да се попита подсждимия Д. Ножаровъ: плѣмненника му като отишълъ въ Царибродъ да ли е взелъ нѣкакви вересии, че да избѣга послѣ.

— Нѣмаше такова оплаквание да е вземалъ вересии, а отъ единъ еврейнъ е взелъ 10 наполеона, понеже азъ тогава бѣхъ болѣнъ и послѣ бѣхъ принуденъ да ги заплатя на евреина.

— Помни ли името на Евреина?

— Да. Той се казва Персиадо Сабитай.

— Значи, ако е искалъ Ножаровъ да праца плѣмненника си по нѣщо, то тогава трѣбвало да го снабди съ пари.

Подсжд. Тома Георгиевъ: Прѣзъ мѣсецъ Септемврий 1890 год. въ дюкяна на Лепавцова, канилъ ли съмъ г-на Ножарова да ми стане поржчителъ за 500 лева?

Подсжд. Ножаровъ: Г-нъ Тома Георгиевъ ми каза да му стана гарантъ за 600 лева, но азъ му казахъ, че туй не съмъ направилъ да ставамъ гарантинъ.